

κλεφτός

κλεφτός, -ή, -ό, επίθ. [<κλέβω]. **1.** που γίνεται στα κρυφά: «κλεφτή ματιά». **2.** που γίνεται βιαστικά και χωρίς να το περιμένει κανείς: «κλεφτό φιλί». Επίρρ. **κλεφτά** (βλ. λ).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας